

Опредељење за „царство небеско“ и појам Небеске Србије представљају један од основних митова српске националне идеје, у које спада и синтагма о Србима као небеском народу, нарочито коришћена током деведесетих. Национална катастрофа коју су Срби на крају ратова доживели одвратила је међутим многе од косовског завета, а жељу за Царством небеским заменила је тежња ка бољем животу у Европској унији. Уместо косовских јунака, за узор васколиком српству понуђен је трагично преминули премијер-реформатор Зоран Ћинђић, претворен у жртву и мученика европске идеје и нове, Земаљске Србије. Пут који је трасирао Ћинђић наследили су његови епигони, а Ћинђићев завет описао је тадашњи потпредседник демократа Борис Тадић, на седници ГО ДС-а у марту 2003. „Ми знамо шта нам је план и мисија. Није нам циљ небеска Србија, већ живот на земљи и то је била основна идеја Зорана Ћинђића“, поручио је тада Борис Тадић. Он је тада додао да је неопходно „да се Србија одвоји од косовског мита као борбе за небески живот и да, као и Зоран Ћинђић, настави да се бори за живот и нови систем друштвених вредности.“

Дачић и „земаљска“ Србија

Пише: Александар Костић
понедељак, 02 јул 2012 13:55

